

DANSK MUSIKER FORBUND

- en tandløs fagforening, som er svær at komme uden om

MUSIKERORGANISERING

af Kim Helweg-Mikkelsen

Hvad er Dansk Musiker Forbund?

Dansk Musiker Forbund (DMF) adskiller sig fra alle andre danske musikorganisationer ved at have en statsanerkendt arbejdsløshedskasse, som kaldes Musikernes Arbejdsløshedskasse i Danmark. Forbundet er opdelt i afdelinger over hele landet, som hver har deres bestyrelse.

DMF står for udgivelsen af fagbladet Dansk Musiker Tidende, som udkommer hver måned og bl.a. offentliggør ledige stillinger og minimumspriser for optrædende med musik.

Medlemskabet er opdelt i 2 kategorier: F-medlemskab og A-medlemskab. Dvs. enten er man det, man kalder forbundsmedlem, eller også er man medlem af arbejdsløshedskassen. Forbundsmedlemmer er ikke understøttelsesberettigede. Der er ca. 3.500 F-medlemmer i DMF, og det er bl.a. musikere i landsdelsorkestrene, Radioens Symfoniorkester, Radioens Underholdningsorkester, Det kongelige Kapel og militørkestre. Dvs. at disse musikere ikke får understøttelse ved evt. fyring, men det er også en sjælden foreteelse i disse orkestre.

Landsdelsorkestrene forhandler løn med stat og kommune gennem DMF. Der vælges nogle tillidsfolk i hvert orkester, som repræsenterer de pågældende orkestre i Landsdelsorkestrenes Samarbejdsudvalg, der har til sæde i Ålborg. Dette udvalg videregi-

ver så lønkravene til DMF, som så overtager den direkte forhandling. Musikerne i landsdelsorkestrene er ansat på funktionærbasis. Anderledes er det med Underholdningsorkestret og Radiosymfoniorkestet, der selv forhandler løn direkte med Kulturministeriet. De er ansat som tjenestemænd og er pensionsberettigede, hvad musikerne i landsdelsorkestrene ikke er. Musikerne i de forskellige symfoniorkestre udgør mellem 700 og 800 medlemmer i DMF - dvs. omkring en sjettedel af det samlede medlemstal. Militørkestre udgør ca. 100. De øvrige F-medlemmer er medlemmer af forskellig slags, som ikke har tjent nok til at være A-kassemedlemmer. Der er ca. 1.500 musikere tilmeldt arbejdsløshedskassen. Artistforbundet har været tilsluttet musikernes arbejdsløshedskasse efter loven om, at der skal være mindst 1.000 medlemmer inden for en statsanerkendt arbejdsløshedskasse, trådte i kraft. Artistforbundet har 500-600 A-kassemedlemmer - dvs. at der ialt er ca. 2.100 i den samlede A-kasse. Senest den 1. januar 1985 skal A-kassen op på 5.000 medlemmer og endnu nogle sammenlægninger er under overvejelse.

A-kassemedlemmerne er væsentligst restaurationsmusikere, studiemusikere, popmusikere, rockmusikere, jazzmusikere m.m.. Den registrerede arbejdsløshed i A-kassen er ca. 40%, som samtidig står for den officielle musikerarbejdsløshedsprocent, idet F-

medlemmerne jo ikke er indregnet. DMF har en overenskomst med Forenede Musikrestaurationer, der indeholder en særskilt musikertarif. Desuden er der også tale om særaftaler med musiksteder enkeltvis.

Tarifferne

Musikerforbundets tariffer gælder uden for overenskomstområderne. Der eksisterer 2 tariffer; en for København (der er fastsat af K.M. & O. - Københavns Musiker & Orkesterforening) og en for provinsen. Forskellen på de to tariffer er dog ikke særlig stor.

Type:	Timebetaling København	Timebetaling Provinsen	
1.Balmusik	81,50 kr.	73,00 kr.	for mindst 4 timer.
		(82,00 kr. for revy m. efterfølgende bal)	
2.Cirkus	82,50 kr.	82,50 kr.	for mindst 3 timer.
3.Danseundervisning.....		56,00 kr.	for mindst 2 timer.
før kl. 18	52,50 kr.		do.
eft.kl. 18	62,00 kr.		do.
4.Koncert	120,50 kr.	120,50 kr.	for mindst 2 timer.
5.Morgenmusik	123,50 kr.		
6.Teater og shows	109,00 kr.	109,00 kr.	for mindst 3 timer.
7.Grammofon og			
filmindspilning	156,00 kr.	156,00 kr.	for mindst 3 timer
	(mellem 01 og 08)	234,00 kr.	do.
8.Restaurationsmusik	73,00 kr.	73,00 kr.	for 4 dage og derunder min. 5t/dag

(Kilde: Dansk Musiker Tidende nr. 6/79)

Hvis vi i denne sammenhæng skal se på de traditionelle jazz og det alternative rytmiske musikmiljø, tegner der sig en del problemer. Hvis man hos musikerforbundet forsøger at få oplyst, hvor disse genrer hører hjemme i tariftabellen, får man forskellige svar, alt efter hvem, man taler med. Jeg har fået oplyst, at hvis der danses, så er det balmusik, og hvis folk sidder og lytter, så er det

koncertmusik - og det er ligemeget hvor. Altså, at et hvilket som helst musiksted både kan indeholde koncert- og balmusik. Men så har jeg også fået oplyst, at de nævnte genrer alle hører under restaurationsmusik i tabellen, hvilket nok er realiteten, sådan som det ser ud idag. Men det lader ikke til, at DMF ligefrem er afklaret på det område. Men hvor meget skal man så f.eks. have for at spille i "Vin-

gården" eller i "Musikcaféen"? Ja. Man står til 73 kr. i timen pr. person. Og man skal som regel ha' for mindst 5 timer, da grupper, der spiller disse steder, sjældent spiller det samme sted i mere end 4 dage (se tabellen). Det gi'r 365 kr. (73 x 5). Dertil skal beregnes feriegodtgørelse på 10%. Det gi'r 401,50 kr. I de tilfælde, hvor der er tale om en kontrakt mellem orkesterleder og spillested, skal der yderligere beregnes 10%. Så er vi oppe på 438 kr. Derudover kommer som bekendt udgifter til transport, som musikerne ikke selv skal betale.

Men som det fremgår andetsteds i bladet er det uhyre sjældent, at spillestederne indenfor den traditionelle jazz og det alternative rytmiske musikmiljø betaler musikerne, hvad de skal. Men hvad gør DMF for musikerne, der spiller på traditionelle jazzsteder og i det alternative rytmiske miljø?

Den onde cirkel

DMF har f.eks. indgået en særaftale med Vognporten i København, der går ud på, at musikerne kun betales for 4 timers musik, og har desuden sikret, at organiserede får 320 kr. - altså en "reduceret" tarif. (Uorganiserede får 260 kr.) Lønnen indeholder dog ikke transportgodtgørelse for musikere, der bor mindre end 15 km fra spillestedet.

I forhold til andre spillesteder med traditionel jazz er der tale om en forbedring, men i forhold til de tariffer, som forbundet har fastsat, er der tale om en forværring. DMF har simpelthen accepteret at nedskære musikerlønningerne med 20%. Hvilket andet fagforbund kunne finde på det?

Hvis det er den fremtidige politik over for den meget underbetalte del af branchen, må man sige, at der er tale om en ret tandløs fagforeningspolitik. Det er jo let at få spillestederne til at betale

tarifferne, hvis man sænker dem. Men hvad skal man så med en tariftabel?

Over for andre jazzsteder (f.eks. De 3 Musketerer Vingården), hvor forholdene er endnu mere groteske synes DMF at stå magtesløs. Man skælder musikerne ud for at være skruebrækkere, løntrykkere og amatører. Men musikerne har intet andet valg - enten må de lade være med at spille og så til gengæld være medlem af DMF (for man kan jo ikke være medlem, når man bliver underbetalt), og så er medlemskab jo absurd, eller fortsætte med at spille og være uden fagforening. De befinder sig i en ond cirkel, fordi underbetalingen er et generelt træk i miljøet. Det samme gælder jo den alternative rytmiske musik. Og denne onde cirkel kan givet vis kun brydes ved nogle radiakle aktioner: Blokade af spillesteder, der underbetaler; øget krav om tilskud; boykot; en aktiv og kollektiv organiseringskampagne og meget mere. Men det er man for pæne til i DMF. Man lader i stedet de underbetalte sejle i deres egen sø. Men på den anden side er det svært at se forholdene ændret uden en fagforening som DMF. Fordi i disse spørgsmål må musikerne stå stærkt sammen for at komme videre, og det kræver en solid organisering. Men DMF's politik over for de mange udsatte grupper inden for musikerfaget må ændres - og det kan vist kun gøres indefra.